

محمد محمدی سدھی

فعالیت خیرخواهانه سوپرستارها در ورزش موضوعی است که همواره توجهات را در سراسر جهان به خود جلب می‌کند. به تازگی نمونه‌هایی از این اتفاقات افتاده که با جست‌وجویی ساده در اینترنت می‌توان از جزئیات آن باخبر شد؛ از کارهای خیرخواهانه رونالدو فوق ستاره این روزهای فوتبال دنیا گرفته تا حرکت جوانمردانه لیونل مسی که چند هفته گذشته به همراه تیم بارسلونا برای برگزاری دیدار دوستانه به قطر سفر کرد و در حاشیه این سفر و دیدار تیمش و الاهلی عربستان با مرتضی احمدی (کودک افغان) دیدار کرد.

چند سالی است از این نوع حرکت‌های پسندیده توسط سوپرستارها و چهره‌های شاخص ورزش کشورمان بیشتر شاهد هستیم. گویی ورزشکاران ایران بیش از پیش دریافته‌اند که وجوه انسانی با روح قهرمانی و ورزش، پیوندی ناگسستنی دارد.

همانند حمایت برخی ورزشکاران مشهور از کودکان بی سرپرست یا حمایت سردار آزمون از کودک سرطانی روس که با فروش پیراهنش به قیمت ۱۰ میلیون تومان به این بیمار سرطانی کمک کرد تا بخشی از هزینه درمانش تأمین شود. اتفاقاتی از این دست تنها در فوتبال رخ نمی‌دهد و برخی از ستاره‌های رشته‌های ورزشی دیگر نیز چنین حرکات خیرخواهانه‌ای انجام داده‌اند که یکی از این چهره‌ها را می‌توان دختر ۱۸ ساله کشورمان دانست که در «ریو» خوش درخشید و با کسب مدال برنز به عنوان نخستین بانوی ایرانی موفق شد در المپیک به مدال دست یابد و تاریخ‌ساز شود.

گزارش «ایران» از فعالیت‌های نوع‌دوستانه دختر تاریخ‌ساز تکواندوی میهن

پای «کیمیا» به «خیریه» باز شد

کیمیا علیزاده، دختر تکواندوکار کشورمان بارها ثابت کرده که در انجام کارهای خیر نیز پیشتاز است و علاقه زیادی به کمک کردن به افراد نیازمند دارد. او پس از کسب موفقیت در المپیک به کارهای خیر خود ادامه و کار زیبایی دیگری انجام داد که واکنش‌های زیادی به همراه داشت. ابوالفضل آرمیده کشتی‌گیر ۱۵ ساله کرچی که چند ماه پیش به دلیل مواجهه با بیماری روده تحت شیمی درمانی قرار گرفت، با مشکلات مالی زیادی روبه‌رو بود، به گونه‌ای که هزینه‌های درمان آرمیده از عهده خانواده‌اش خارج بود و همین عامل باعث شد تا کیمیا علیزاده که خود نیز در آن مقطع پایش را به تیغ جراحان سپرده بود، اعلام کند بخشی از هزینه‌های درمان این نوجوان را تأمین خواهد کرد. بانوی تاریخ‌ساز کشورمان قصد دارد همچنان کارهای خیرخواهانه خود را ادامه دهد و برای تداوم چنین کارهای خیرخواهانه برنامه‌هایی هم در ذهن دارد.

بانوی تکواندوکار کشورمان درخصوص انتصام کارهای خیرخواهانه به خبرنگار «ایران» می‌گوید: «پیش از این همیشه از خداوند خواسته بودم روزی این توانایی مالی را به من بدهد که به بچه‌های یتیم کمک کنم، همیشه کمک به این کودکان یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌های من بود. پس از کسب مدال المپیک و با توجه به جوایزی که برای من در نظر گرفته شد، این شرایط مهیا شد تا به خواسته دلم برسم. می‌خواهم به عهدهم وفادار باشم و به این کودکان هم از نظر مادی و هم از نظر معنوی

کمک کنم. کودکان کار باید در این سن و سال شادی کنند آنها باید تمام فکرو ذکرشان بازی کردن باشد نه اینکه به اجبار کار کنند و زحمت بکشند. می‌خواهم هر کاری از دستم برمی‌آید، برای این کودکان انجام دهم تا حداقل برای دقایقی این کودکان خوشحال باشند.»

کیمیا علیزاده در پاسخ به این سؤال که از چه زمانی تصمیم گرفتنی وارد امور خیریه شوی؟ می‌افزاید: «جرقه حضورم در امور خیریه از ماه‌ها پیش، یعنی قبل از اعزام به مسابقات المپیک ریو زده شد. البته این پیشنهاد را کسی به من نداد و من به یکباره تصمیم گرفتم در انجام چنین کارهایی پیشقدم باشم و خوشبختانه توانستم تا به اینجا تاحدودی البته ناچیز چنین کارهایی را انجام دهم.»

کیمیا علیزاده درحالی، در تأمین هزینه درمان ابوالفضل آرمیده، پیشقدم شد که او در آن زمان به دلیل مصدومیت، پایش را به تیغ جراحان سپرده بود اما این مصدومیت مانع نشد تا به کارهای خیرش ادامه ندهد.

علیزاده درخصوص این موضوع می‌افزاید: «از نظر خودم تا به اینجا کاری انجام نداده‌ام. ابوالفضل آرمیده نیاز به کمک داشت و من وظیفه خودم دانستم تا به او کمک کنم. باز هم می‌گویم از نظر خودم کار خاصی انجام ندادم و همانند سایر ورزشکاران وظیفه‌ام این بود تا به او کمک کنم.»

البته او کارهای دیگری هم انجام داد که از جمله این کارها بازدید و حمایت از کودکان کار بود. بانوی تکواندوکار کشورمان بیان می‌کند: «هر

جرقه حضورم در

امور خیریه از ماه‌ها

پیش، یعنی قبل از

اعزام به مسابقات

المپیک ریو زده شد.

البته این پیشنهاد

را کسی به من نداد

و من به یکباره

تصمیم گرفتم در

انجام چنین کارهایی

پیشقدم باشم و

خوشبختانه توانستم

تا به اینجا تاحدودی

البته ناچیز چنین

کارهایی را انجام

دهم

ورزشکاری وظیفه دارد چنین کاری را انجام دهد که من هم مستثنی از این قضایه نبودم و می‌خواستم کاری برای این بچه‌ها انجام داده باشم. حمایت از کودکان کار را نیز قبل از اعزام به مسابقات المپیک ریو در ذهن داشتم و پس از المپیک این کار را عملی کردم. پیش از اعزام به المپیک هدفم این بود تا به نوعی به بچه‌های کار کمک کنم و از خدا خواستم به من کمک کند تا بتوانم از این بچه‌های بی‌گناه حمایت کنم.»

علاوه بر این، بانوی تکواندوی ایران به عنوان سفیر بهزیستی نیز معرفی شد. انتخاب او به این عنوان کاملاً شایسته به نظر می‌رسید چرا که پیش از این هم به بچه‌های بی سرپرست کمک می‌کرد و مقداری از حقوق خود را در اختیار این کودکان قرار می‌داد. او می‌گوید: «بازدید از بچه‌های بی سرپرست در بهزیستی کرج داشتم و هر چند یک بار حقوقم را به آنها اهدا می‌کردم. خیلی دوست داشتم تا به نوعی به بچه‌های

بازی بدون توپ ستاره‌های نیکوکار

■ لیونل مسی، بازسازی بیمارستان کودکان

لیونل مسی، باهوش‌ترین بازیکن فوتبال دنیا، فعالیت‌های نیکوکارانه فراوانی در کارنامه خود دارد. او مؤسسه خیریه‌ای با نام خودش تأسیس کرده است. همین طور یکی از اعضای فعال یونیسف به شمار می‌رود و در منصب سفیر یونیسف، برای حمایت از حقوق کودکان فعالیت می‌کند. مسی به کشورش آرژانتین، کمک‌های مالی زیادی می‌کند. ساختن ورزشگاه و خوابگاه شبانه روزی برای باشگاه شهر زادگاهش و بازسازی بیمارستان کودکان در همان شهر از جمله نیکوکاری‌هایی است که او انجام داده و همواره برای تحقیق در حوزه سرطان مبالغی می‌پردازد.

دیوید بکهام؛ کمک به آسیب‌دیدگان حوادث طبیعی

دیوید بکهام، ستاره مشهور انگلیسی دنیای فوتبال، سال‌هاست فعالیت‌های انساندوستانه خود را آغاز کرده است. کمک‌های فراوانی او به کودکان نیازمند و بیمار باعث شد از سال ۲۰۰۵ به سمت سفیر یونیسف برسد. بعد از این انتصاب، اقدام‌های او برای کمک به کودکان، آسیب‌دیدگان حوادث طبیعی و بیماران چند برابر شد. بکهام در راستای این فعالیت‌هایش سفرهایی به سیرالئون، آفریقای جنوبی، فیلیپین و تایلند داشته و در راه مبارزه با ایدز و بیماری‌های دیگر به نهادهای و مؤسسه‌های مختلف کمک‌های فراوانی کرده است. دیوید بکهام همچنین به تازگی گفته هر ۴ فرزندش در مورد فعالیت‌های خیریه او کنجکاو هستند و می‌خواهند در این امور با او همکاری داشته باشند.

■ کریستیانو رونالدو؛ ساخت مرکز درمان سرطان در مادرید

کریستیانو رونالدو، فوق ستاره باشگاه رئال مادرید و تیم ملی پرتغال، همیشه در انجام کارهای خیرخواهانه پیشقدم بوده است. او با فروش کفش طلای فوتبال که در سال ۲۰۱۲ برنده آن شد یک‌ونیم میلیون دلار برای تأسیس مدرسه‌ای در غرزه پرداخت. رونالدو برای ساخت مرکز بیماران سرطانی در مادرید نیز مبلغ زیادی هزینه کرد. او در حال حاضر سفیر «نجات کودکان» است که به بچه‌هایی که از گرسنگی یا چاقی مفرط رنج می‌برند، کمک می‌کند.

■ فوتبالبست‌های ایرانی؛ ساخت مدرسه و درمانگاه

در میان فوتبالبست‌های ایرانی هم نام‌های بسیار آشنایی در فهرست نیکوکاران به چشم می‌خورد؛ علی دایی، مهدی مهدوی‌کیا، علی کریمی و کریم باقری از جمله آنها هستند. علی دایی با ساخت مدرسه، درمانگاه شبانه‌روزی، پرورشگاه و کمک به بیماران نیازمند و آسیب‌دیدگان زلزله و آزاد کردن ده‌ها زندانی دینه و مهریه، فعال‌ترین بازیکن فوتبال در عرصه کارهای نیک به شمار می‌آید. مهدی مهدوی‌کیا هم با کمک به کودکان سرطانی، ایتم، کودکان آفریقا، مردم زلزله‌زده و آسایشگاه کهریزک در کارهای خیر پیشقدم بوده است. علی کریمی یکی از محبوب‌ترین فوتبالبست‌های ایران و از مردان نیکوکار سرزمین‌مان است. کمک‌های مادی و معنوی این بازیکن به کودکان بی سرپرست و بیمار بسیار قابل توجه بوده است. این درحالی است که این بازیکن میل چندانی به فاش شدن این فعالیت‌هایش ندارد. کریم باقری هم اقدام‌های خیرخواهانه‌ای برای کمک به کودکان و افراد بی بضاعت و زلزله‌زده داشته است.

نیم‌نگاه

نیازمند کمک کنم و به این دلیل تصمیم گرفتم تا این کار را انجام دهم و هر ماه مبلغی از حقوقم را در اختیار این کودکان بی‌گناه قرار

دهم. هر چند کمک‌ها ناچیز بود اما این کمک‌ها تاحدودی بچه‌ها را خوشحال می‌کرد و قطعاً این کار را ادامه خواهیم داد.

برنامه بلندمدتی برای کمک به کودکان کار و انجام سایر امور خیریه دارم. البته تاکنون برنامه من عملی نشده اما بزودی این برنامه را عملی می‌دهم.»

خواهم کرد. فعلاً نمی‌خواهم در خصوص تمام برنامه‌ها صحبت کنم چرا که امکان دارد برخی از آنها عملی نشود.»

او اهداف خیرخواهانه بزرگی در سر دارد که می‌تواند تاحدودی موجب دلگرمی این بچه‌ها شود. علیزاده ادامه می‌دهد: «هدفم این است هر چند وقت یک بار به کودکان کار سر بزمن و حال‌شان را ببرسم. حضور ما موجب دلگرمی بچه‌ها شده و باعث می‌شود تا امید بچه‌ها به ادامه زندگی بیشتر شود، علاوه بر این به خود فرد نیز حس خوبی منتقل می‌شود و به نوعی این تمایل ایجاد می‌شود تا زمان بیشتری برای انجام این کار با کودکان بی سرپرست بگذارد.»

علیزاده با رباط پاره در مسابقات المپیک ریو حضور یافت و این نشان‌دهنده غیرت بالای بانوی سختکوش تکواندوی ایران بود. کاری که کیمیای تکواندوی ایران در المپیک با آن مصدومیت انجام داد خود نشان‌دهنده روحیه بالای بود تا با آن حال بتواند دل مردم کشورش را شاد کند. علیزاده درخصوص این موضوع می‌گوید: «بیش از المپیک

عکس: نسیم

یک بار رباط پایم پاره شده بود و بعد از آن تمرینات طولانی مدت را آغاز کردم تا بتوانم با آمادگی در المپیک ریو حضور یابم. دیگر پذیرفته بودم که این آسیب دیدگی را دارم و باید با وجود این درد در مسابقات حاضر شوم.»

بانوی تاریخ‌ساز ورزش کشورمان ادامه می‌دهد: «برای کسب موفقیت در مسابقات المپیک خیلی تلاش کردم و هدفم این بود تا این آسیب‌دیدگی باعث ناامیدی من و مردم کشورم نشود، به همین دلیل با وجود این آسیب دیدگی در مسابقات حضور یافتم و تلاشم را کردم تا بهترین مدال را برای کشورم به ارمغان بیاورم اما متأسفانه این گونه نشد.

با وجود این خوشحالم که با این مدال توانستم تا حدودی موجب خوشحالی مردم کشورم شوم.» او که پس از بازگشت از برزیل مسج پای خود را به تیغ جراحان سپرد، کارهای درمانی خود را زیر نظر فیزیوتراپ آغاز کرده است. علیزاده درخصوص بازگشتش به شبای چانگ بیان می‌کند: «حقیقتاً عجله‌ای برای بازگشت ندارم و می‌خواهم در آرامش روند درمانی‌ام را پیگیری کنم. کارهای فیزیوتراپی را آغاز کرده‌ام.

برای حضور در مسابقات ابتدا باید به مرز آمادگی برسم و سپس در پیکارهای انتخابی تیم ملی مجوز حضور در مسابقات جهانی را به دست آورم. پس از اینکه توانستم در ترکیب تیم ملی قرار بگیرم، مطمئن باشم‌یک رنگ مدال جهانی‌ام را ارتقا می‌دهم.»

شد و باوجود این مصدومیت به کارش ادامه داد و ما برای آماده کردن کیمیا جهت حضور در مسابقات المپیک ریو خیلی سخت کار کردیم، روزهای سختی را پشت سر گذاشتم چرا که همه نگاه‌ها برای کسب افتخار به کیمیا علیزاده بود در حالی که مصدومیت او بسیار شدید بود و این کارمان را بسیار سخت می‌کرد. ما بهتر از کیمیا را در آن مقطع زمانی نداشتیم و خود کیمیا نیز اصرار داشت با وجود مصدومیت به المپیک برود بنابراین برای بهبودی مصدومیت کیمیا مجبور بودیم تمرینات ویژه‌ای برای او در نظر بگیریم اما به هر حال او رسید و توانست در المپیک افتخار آفرین باشد. کیمیا انگیزه زیادی برای حضور در المپیک داشت و همین انگیزه زیاد

دارد. انگیزه و پشتکار در ورزش یکی از اصلی‌ترین موضوعات محسوب می‌شود، موضوعی که باید در ورزشکار وجود داشته باشد تا بتواند در آینده و به وضعیت مطلوب برسد. همانند کیمیا وجود دارد اما اینکه بتوانند این روحیه را حفظ کنند، کمی سخت است. کسب مدال برنز المپیک پایان آرزوهای کیمیا نیست در حالی که کسب مدال‌های کم ارزش‌تر ورزش را رها کردند و به همان مدال قانع شدند که این روحیه نباید در میان ورزشکاران ما وجود داشته باشد. وظیفه ما این است تا با روحیه دادن به امثال کیمیا، مانع دلسرد شدن آنها شویم و کاری کنیم به رهاشان ادامه دهند. کیمیا علیزاده در مسابقات جهانی دچار مصدومیت

دختران مستعد زیادی در تکواندو وجود دارند اما برای رسیدن به وضعیت ایده‌آل باید شرایط برای آنها مهیا باشد البته برای رسیدن به این مهم، این بچه‌های مستعد نباید از مسیر خود منحرف شوند. هدایت بچه‌ها باید توسط مربی انجام گیرد و در این مسیر مربی نقش تعیین کننده‌ای در سرنوشت یک ورزشکار دارد. ورزشکار نه تنها از بعد فنی بلکه باید از بعد اخلاقی هم پرورش یابد و تربیت یک ورزشکار از نظر اخلاقی کار بسیار سختی محسوب می‌شود. ورزشکار باید خودش بخواهد تا پله‌های ترقی را طی کند. همانند کیمیا در تکواندوی ایران وجود دارد اما اینکه چه کسی با این بچه‌ها کار می‌کند و چه راهی را پیش رویشان می‌گذارد، اهمیت زیادی

مسابقات جهانی و المپیک است. کیمیا از سن ۷ سالگی با من کار کرده و من تا آنجایی که به یاد دارم، او بیشتر از همه تلاش کرده و به خاطر همین تلاش‌ها، بیشتر از همه توجه من را جلب می‌کرد. او انگیزه زیادی دارد و علاوه بر این دل پایی دارد و همیشه برای رسیدن به اهداف خود تلاش کرده به این دلیل می‌توان گفت که او نسبت به بقیه متفاوت‌تر است و فکر می‌کنم تلاشش در حال به ثمر نشستن است. بازگشت کیمیا پس از عمل باعث خیر بود، او هر روز در حال بهتر شدن است، کارهای فیزیوتراپی و تمرینات بدنی کیمیا علیزاده برای بازگشت به میادین در حال انجام است و این امید وجود دارد که علیزاده در مسابقات جهانی حضور یابد و بتواند در آنجا بدرخشند.

در مراکزی حضور یابد که حضورش منم باشد. در این سال‌ها در کنارش بودم و کاملاً از روحیات این ورزشکار خوب کشورمان باخبرم و کسانی که به کیمیا نزدیک هستند، روحیات او را می‌شناسند. کیمیا نه تنها بعد از المپیک ریو بلکه قبل از المپیک و در باشگاه هر کمکی که از دستش برمی‌آید، از بچه‌ها دریغ نمی‌کرد و قطعاً او روحیه متفاوت‌تری نسبت به سایر نفرات دارد و همین موضوع موجب می‌شود تا پیشرفت کند. قطعاً او به انجام کارهای خیریه ادامه خواهد داد و برنامه‌هایی نیز برای ادامه این امور دارد. کیمیا برای درمان مصدومیتش به فیزیوتراپی مراجعه می‌کند و تمام انگیزه‌اش حضور موفق در مسابقات جهانی است، برنامه‌های آینده کیمیا حضور موفق‌تر در

بهروز کبرانی، مربی علیزاده در ریو

کیمیا علیزاده پیش از المپیک در نظر داشت تا کارهای خیرخواهانه انجام دهد و از همان زمان گام در این مسیر گذاشت. او پس از درخشش در المپیک ریو در مدرسه کودکان بی سرپرست حضور یافت و در آنجا هزینه ادامه تحصیل این کودکان را پرداخت کرد. کارهای بانوی تکواندوی ایران به اینجا ختم نشد و در شرایطی

او موجب شد تا من هم انگیزه بگیرم. در اولین بازی با نماینده کرواسی کیمیا خیلی مقتدرانه و خیلی خوب بازی را آغاز کرد، او در راند یک و دو عملکرد خوبی داشت اما جو المپیک در راند سوم روی کیمیا اثر گذاشت، در راند سوم تماشاگران شروع به تشویق و آواز خواندن کردند که این جو کیمیا را کاملاً به هم ریخت و روحیه خود را از دست داد، جو المپیک در بازی‌های اول روی کیمیا تأثیر گذاشت و شاید این موضوع باعث شد تا او نتواند به خوشرنگ‌ترین مدال دست یابد. تمام روحیات یک ورزشکار با انسان خوب در درون این جوان ۱۸ ساله وجود دارد و این موضوع موجب شده تا او هم در بعد اخلاقی و هم در بعد قهرمانی متفاوت‌تر از سایر ورزشکاران باشد.